

vilkaarene for Skovløbere, Hegnsynsmænd og Skovarbejdere i Silkeborg Skovdistrikt.

Disse Andragender ville blive tilstillede Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Drankere m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Effersøe: Efter de Udtalelser, der faldt forleden Dag om dette Lovforslag, skulde man tro, at der var en ret stærk Stemning mod det her i Tinget. Jeg tænker dog, at det ikke er saaledes, og at Udtalelsernes Beskaffenhed har sin Aarsag i, at de ærede Medlemmer have været noget for tilbøjelige til at fremhæve, hvad der forekom dem tvivlsomt, eller hvad de ikke syntes om, og at man, naar Sagen kommer til Behandling — hvad jeg venter — i et Udvalg, nok vil komme til at bøje sig noget mere mod hinanden og vil komme til at enes i alt Fald om det væsentligste. Jeg maa fremhæve, hvad jeg sagde forleden Dag, at dette Lovforslag er virkelig human og tidssvarende. De fremkomne Udtalelser give mig Anledning til at udtale mig noget udførligere, end jeg havde tænkt mig fra første Færd at ville udtale mig ved denne Behandling.

Ærede Medlemmer var inde paa at udtale, at dette Lovforslag var en Straffelov eller et Tillæg til Straffeloven. Jeg vil tillade mig at spørge, om dette skulde være noget meget slemt. Det kommer jo ganske an paa, hvorvidt Forslaget er godt, om det er et godt Tillæg til Straffeloven, og det mener jeg, det er, for saa vidt man i det hele taget kan og vil kalde det en Straffelov. Hvis ærede Medlemmer have ment, at Lovforslaget indfører nye og inhumane Bestemmelser med Hensyn til Straf, saa maa jeg protestere derimod, idet jeg mener, at netop det modsatte er Tilfældet. Det er i Grunden alene § 1, som indeholder noget væsentligt af Straffebestemmelser, og med Hensyn til denne Paragraf gælder det, at den er det ganske uvæsentlige i Forslaget, men paa den anden Side maa jeg indrømme, at det er netop den, der trænger til visse Ændringer for at blive fuldt tilfredsstillende. I øvrigt betegner Lovforslaget netop et Brud med den nuværende Behandling af visse af de Personer, der komme i Konflikt med Straffeloven, i Konflikt med det offentlige,

netop fordi man ved den Forskning, der har fundet Sted i den nyere Tid, er bleven klar over, at Alkoholmisbrug forarsager en Sygdom i Centralnervesystemet, der kræver særlig Behandling, og som der ikke kan raades væsentlig Bod paa ved Straf. Den nuværende Maade, paa hvilken man behandler drikfældige, der forse sig, er i mange Tilfælde ganske overordentlig inhuman. Folk f. Eks., der ere drikfældige og betle, anbringer man paa Tvangsarbejdsanstalter; Folk, der ere drikfældige og begaa Forbrydelser, sender man paa Straffeanstalter, og naar de have udstaaet deres Straf, lader man dem løs igen i Stedet for, at man skulde have lagt Vægten paa at helbrede dem eller, hvis Helbredelse ikke er mulig, anbringe dem i Anstalter, hvor der kan tages særligt Hensyn til disse Individuers Behandling netop som drikfældige, som syge. Derfor hedder det f. Eks. i Forslagets § 2, at de paagældende kunne anbringes paa Helbredelsesanstalter i Stedet for, at Straffen fuldbyrdes. Det er jo absolut ikke inhumant Endvidere i § 3, at man i Stedet for eller ved Siden af en vis Strafafgørelse kan bruge et Paalæg eller et Tilhold til vedkommende om at undlade at drikke Spiritus. Endvidere nævner jeg § 9, hvor der er Tale om Personer, der bedre egne sig til Behandling i Arbejdsanstaltens Afdeling for drikfældige end til at anbringes i en Straffeanstalt. Endvidere er der i samme Paragraf Punkt b., Stykke 2, Tale om i Stedet for at fuldbyrde den idømte Straf at indlægge den dømte paa en særlig Arbejdsanstalt for drikfældige. Det samme gælder næste Punkt, hvor der ogsaa er Tale om i Stedet for at fuldbyrde en idømt Straf at træffe Sikkerhedsforanstaltninger mod vedkommende ved at indlægge ham paa en saadan Arbejdsanstalt. Det samme gælder Punkterne d. og e., hvor der stadig er Tale om at anbringe saadanne Personer i en Anstalt, hvor de høre hjemme, i Stedet for at straffe dem og lade dem gaa for Lud og koldt Vand. Det er jo i Virkeligheden saaledes, at for Tiden tilbringer en hel Del af de Personer, der komme i Konflikt med Lovene, nemlig de drikfældige, deres Liv paa en stadig Vandring mellem Tvangsarbejdsanstalter og Straffeanstalter til aldeles ingen Verdens Nytte. Det er det, man maa søge at komme bort fra, og det er det, jeg mener, at man ikke kan forsvare ikke at komme bort fra. Endvidere synes jeg, at man ikke kan forsvare at lade saadanne Personer, der i Virkeligheden ere syge, blive til en Rædsel for